

Tipus i anècdotes

Rememora:
Ferran
SALAMERO

La «batallita» d'aquesta setmana la situaré al «Parc de can Pinyol», mansió senyorial que —suposo— devia ser dels amos de la fàbrica de can Pinyol, fa pocs anys derruïda, donant pas a modernes edificacions.

El Parc, on hi havia la Torra —que ocupava gairebé la totalitat del sol on hi ha el bloc d'habitacles de «la Caixa», inclòs el «parking» del darrera i el petit parc— estava separat de la Fàbrica per les línies ferroviàries: la de Barcelona a Port-Bou i la del «Tren d'en Rocabert», que era la d'unió amb la de Sant Joan de les Abadesses a Les Fanqueses (Nord), es componia de màquina (de carbó, naturalment) que conduïa el senyor Flamis, un vagó de carga, un cotxe de passatgers (amb I, II i III classes) i el furgó. Feia pocs viatges i, molts d'ells, de buit.

UN PARC DE MERAVELLA QUE ENS DEIXAVA BOCA-BADATS

Al carrer de l'Enginyer, al costat mateix de la «torra» (o casa senyorial), quan jo era molt xiquet, per allà l'any 12, hi havia la casa on vivíem, de planta i pis, pati i un bon tros d'hort, així com un pou que compartíem amb el veí (família Salvadó), el lloguer ens el venia a cobrar un home baixet i rexonxo que feia de porter a la fàbrica del Gas. Recordo que al menjador de la casa on vivíem hi guardàvem un piano de mitja cua dels «senyors de la torra»; per reforma ampliatòria, «casa nostra» va ser absorvida i nosaltres passàrem a viure a la plaça de l'Església, davant el Col·legi dels «Hermanos», al costat de la Creu Roja i, d'allà, al carrer de Santa Anna.

El meu veïnatge, fa que conegui algunes particularitats del «Parc de can Pinyol». Hi havia un llac amb el seu estany, sempre ple d'aigua clara, que era recorregut amb barca, transcurrent la seva canalització per entre frondosa arbreda i variada vegetació.

La part exterior del «Parc de can Pinyol», va ser escenari d'alguna escena d'una de les pel·lícules de la producció Dagà.

Uns senyors —molt senyors— eren el seus estadants. Una ve-

gada que estàvem fent molta fresa prop de la finestra que del menjador donava al carrer, va obrir-se la finestra i, d'una camallada, doncs era de poca alçària, la senyora va traspasar-la sortint al carrer amb una safata amb dolços. Nosaltres fugírem corrents creient que volia renyar-nos.

—Veniu! No tingueu por. Vull obsequiar-vos amb pastissos.

Que bons que eren! Encara mai havia pogut menjar-ne.

TRANSFORMACIÓ DE L'EDIFICI DEL PARC DE CAN PINYOL

Transcorria l'any 1921, en farà ara 57, ja feia de pintor jo; van enviar-me a la Torra de can Pinyol que l'estaven reformant. Avançades més les obres, fórem dos a pintar-hi. Alguns paletes i manobres... estucadors i fusters, encara estaven treballant-hi. Els treballs de lampisteria corrien a càrrec de l'Andreu Vinyals, que vivia a la Carretera, per allà davant d'on ara hi ha la Creu Roja; encara no s'havia casat amb l'Assumpció, la filla de la Marieta de «Cal Drapairet»... i del senyor Comas.

Com a nous propietaris de la finca, algunes vegades venien el senyor Luciano C. Perry, amb la seva senyora i la filla; elles molt senyores... molt distingides. El senyor Luciano era cridaner... mal parlat. Els estucadors, estaven estucant l'escala que duia al pis i, el senyor Luciano, els fotia la gran escandalera, disconforme amb el que feien; ells s'escusaven:

—Esto... al señor Valeri —que era l'arquitecte.

—Me cago con Valeri... y con todos vosotros.

El senyor Vinyals, també va tenir-hi els seus problemes. Degut als avenços progressistes, al muntar el «quarto de bany»... li sobraven peces. Al comunicar-li al senyor Luciano, aquest va escriure:

—Que dónde va esto? ¿Usted no sabe para qué sirve esto?

—No, señor.

EL PARC DE CAN PINYOL

Foto cedida por:
A. LLEIDA

—Pues esto sirve «pa limpiarse la piichal!

Quan venia el senyor Luciano... tothom anava de bòlit.

Estàvem nosaltres pintant al pis. Abaix, a la part d'afora, estaven instal·lant un «W.C.», per si hi havia necessitat d'utilitzar-lo estan pel jardí. De cop, uns crits esgarriñosos... com de

boig...

—¡Pintoosores! ¡Pintoosores!

Vàrem sortir tot seguit a la finestra.

—¿Han ido ustedes al water?

—¡No! señor.

—¡En mi casa, nadie caga!

Amb el temps la propietat va ser adquirida pel senyor Vicenç Ramoneda que, dit sigui de pas, va ser l'amo de moltes de les propietats importants de la ciutat, que ara no ve al cas detallar. La família Ramoneda va traspasar-la a «la Caixa», que va edificar-hi el bloc actual, potser el primer a Granollers d'aquesta alçària i magnitud. Raons de pes, han fet que fos respectada l'edificació senyorial del «Parc de can Pinyol», quina llar de foc del menjador —per obtenir el seu tiratge— va costar potser tant com la seva reedificació. A la «torra» ara li ha arribat la seva hora, i aviat, desaparirà per sempre.

DE PARTICULAR A PARTICULAR
VENDO parcela zona alta can Durán
Canovellas
PRECIO A CONVENIR
Teléfono: 870 03 93

ALQUILER Y VENTA
de películas sonoras de terror, humor,
aventuras, oeste, sexi, etc.
Todo esto se lo ofrece:

VALLES FILM
Teléfono 841 02 10
LLINAS DEL VALLES

LOCAL DE 170 m. y ATICO DE 140 m.
propios para estudio fotográfico, gestoría,
academia, gimnasio, taller de artesanía, ex-
posición, etc. en alquiler o participación
Situación en GRANOLLERS
céntricos y modernos
Teléf. 870 14 13

SE VENDEN DESPACHOS

de 25 m.² y de 47 m.²

Céntricos
Teléf. 870 14 29

LOCAL de 300 m² en Montornés del Vallés

Bien situado
SE ALQUILA
Razón: Tel. 870 89 40

SEA PROPIETARIO DE UN PISO

SIN ENTRADA
3 - 4 dormitorios
Información: c. Hospital, 44
GRANOLLERS

GARAJE BAULENAS Teléf. 870 53 00 GRANOLLERS

Vehículos en existencia con motores SAVA - DIESEL - SEAT 124 o 1430, usados y nuevos, con grupos diferenciales apropiados o cambio de 5 velocidades.

Optica RIUS

Distribuidor de productos

INDO

Pl. J. Antonio, 9 - Tel. 870 04 07